

Božija Reč Poziva Na Potpuno Odvajanje Od Nevere



...Pisma, za nekoliko citata iz Pisma što sam ja ovde ispisao, za ono što ja...ako bih želeo, mogao bih to nazvati tekstom. Ja ne bih znao da li da to nazovem tekstom, ili ne. Ali upravo za tekst, ja želim da uzmem ovu misao: *Božija Reč Poziva Na Potpuno Odvajanje Od Nevere*.

² I sada ja bih želeo da čitam iz Biblije, tamo iz Knjige Postojanja, 13-ta glava Postojanja, i mi želimo otpočeti čitanje sa 5-im stihom. Ja baš volim da čitam tu Reč. Zato što, ono što ja kažem može izneveriti, to je ljudsko. Ali, ako ja samo čitam ovu Reč, ono što On kaže ne može izneveriti. Tako onda ja znam da će tamo biti nešto dobro što dolazi iz toga, ako to nije nešto više od čitanja Reči. Počecemo sa 5-tim stihom, iz 13-te glave.

Lot koji idашe s Avramom imaše takođe ovaca i goveda i šatora.

Ali zemlja nije bila dosta velika da bi oni mogli ostatu zajedno, jer blago njihovo bejaše tako veliko da ne mogahu živeti zajedno.

I nastala je bila...svađa među pastirima Avramovih stada i pastira Lotovih stada. U to vreme u onoj zemlji žvljahu Hananeji...i...Ferezeji.

Avram reče Lotu: nemojmo da se svađamo ja i ti, ni moji pastiri i tvoji pastiri, jer smo braća.

Nije li sva zemlja pred tobom otvorena? Odeli se dakle od mene. Ako ćeš ti na levo ja ću na desno, ako li ćeš ti na desno ja ću na levo.

Lot podiže oči i sagleda...svu Jordansku ravnicu, koju je svu natapala reka. Pre nego što Gospod zatra Sodom i Gomor, ta je zemlja sve do Sigora bila kao bašta Gospodnja, kao zemlja Egipatska.

Lot izabra sebi svu ravnicu Jordansku, i Lot otide na istok. I tako se razdeliše...jedan od drugog.

Avram osta u zemlji Hananskoj, a Lot žvljaše po gradovima u ravnici, premeštajući svoje šatore do Sodoma.

Stanovnici Sodonski behu nevaljali i mnogo Gospodu grešahu.

Gospod reče Avramu, pošto se Lot odeli od njega: Podigni sada oči svoje, pa pogledaj s mesta gde si...na sever,...i na jug,...i na istok,...i na zapad;

*Jer celu zemlju koju vidiš daću tebi i potomstvu
tvome do veka.*

³ Sada, ta misao, da Božija Reč poziva na potpuno odvajanje! Mi to jedino znamo po čitanju te Reči i vidimo tu Reč kako objavljuje Sebe.

⁴ Sada, mi to nalazimo u početku, Postojanje 1:3. “Bila je tama na zemlji. I duh Božiji se kretao nad vodama. I rekao je, ‘Neka bude svetlo,’ i bi svetlo. I Bog vide da je svetlo dobro; i Bog razdvoji svetlo od tame.” Tako je Reč Božija počela da razdvaja svetlo od tame, od početka, i tako je to ostalo i do današnjeg dana.

⁵ Kao što sam ja rekao prošle noći, o Isusu, kada je On imao samo dvanaest godina. I u vezi sa greškom Njegove majke, koju ljudi nazivaju majkom Božijom, i kako da je žena rekla, “Pa zašto, ja i Tvoj otac smo Te tražili sa suzama.”

⁶ I On je brzo, budući Reč, rekao je, “Zar ne znate da Ja treba da budem u poslu Svoga Oca?”

⁷ Vidite, ona ga je smatrala Josifovim sinom, ali On nije bio Josifov sin. Da je On bio Josifov sin, On bi onda bio sa njim; ali On je bio sa Ocem, u Njegovom poslu. Tako Reč je uvek korektivna i uvek ispravna, i Reč će ispraviti svaku grešku, uvek.

⁸ Sada kada je zemlja... Bog je nameravao da upotrebi zemlju, i ona je bila u potpunom mraku. Duh Božiji je progovorio, i rekao, “Neka bude svetlo,” i On je razdvojio svetlo od tame. I To je rađeno još od onda, razdvajanje svetla od tame. Božija Reč je takođe razdvojila vodu od kopna, u početku. Bog je progovorio, i voda je bila razdvojena od kopna. Tako, da, On je imao razloga za to.

⁹ Bog nikada ne govori Reč osim ako On nema razloga za govorenje te Reči. On nije kao što smo vi i ja, da mi samo... ili posebno kao ja sam, koji govorim toliko mnogo glupih stvari. Bog govori svaku Reč sa značenjem, i to je nešto što On pokušava da postigne, i postići će pomoću Njegove Reči. I To će ispuniti tačno ono što je On rekao da će To učiniti.

¹⁰ Sada, ako Bog kaže, “Neka bude svetlo,” i tamo ne bi bilo svetla, onda to-to nije, to nije bio Bog koji je to rekao. Vidite?

¹¹ Kada Bog kaže nešto, On mora podržati to što On kaže. I kada Reč Božija bude potvrđena, ta Reč bude potvrđena, to je Svetlo. Sada, Sama Reč nije Svetlo dok Ona nije potvrđeno Svetlo.

¹² Ako Bog kaže, “Neka tamo bude svetlo,” i tamo ne bi bilo svetla, onda to nije bila Božija Reč. Ali kada je svetlo bljesnulo na zemlju, to je pokazalo da je Reč bila potvrđena, i to je bilo svetlo.

¹³ Sada, danas, ako je Bog načinio obećanje, i kada je to obećanje potvrđeno, onda je to Svetlo. To je Svetlo dana, kada je Reč potvrđena, ta Reč časa je potvrđena.

¹⁴ Onda, Bog je nameravao da ima zemlju na kojoj bi izrasla vegetacija, i da On ima ljude na zemlji, i onda je On izgovorio i odvojio vode od mora.

Onda, takođe, On je razdvojio, u Postojanju, život od smrti.

¹⁵ Sada, ako mi verujemo Reč Božiju, To je Reč Života za nas; ali ako mi sumnjičimo Reč Božiju, To je za nas smrt. Jer, Bog je izgovorio, ko To može poreći? Vidite? I ako mi sumnjičimo Reč Božiju, onda To postaje smrt.

¹⁶ Poput Eve, sada, Eva je sumnjičila jedan mali delić Božije Reči, i šta je to učinilo? Prouzrokovalo je svu ovu nevolju koju mi imamo. Da je ona ostala iza Reči, zaštićena iza Reči, celim oružijem Božijim, i bez nevere u To, onda se to nikada ne bi desilo kao što jeste, to nikada ne bi bilo na taj način. Ali, vidite, tamo je došla smrt.

¹⁷ Onda, Bog je takođe imao izmirenje. Bio je milostiv prema nama, On je prihvatio zamenu smrti za njihovu smrt, koji oboje . . .

¹⁸ On je razdvojio život od smrti, takođe, u vrtu Edenskom, i On je to učinio kroz Njegovu Reč.

¹⁹ I danas On čini istu stvar. Kada, smo mi u potpunoj tami, kao što sam ja o tome govorio, u Nedelju, tama nad zemljom, nad ljudima, i to potpuna tama. Usred svega toga, On još uvek govori Njegovu Reč Života onima koji To žele verovati. I sada mi nalazimo da ako . . .

²⁰ Isus nam je stalno govorio da postoji odvajanje. I mi nalazimo da će zadnja stvar koja je predviđena za ljudsku rasu, pre velikog konačnog Dana kada se budemo uzneli u Božije Prisustvo, biti zadnje odvajanje. On će odvojiti ovce od jaraca.

²¹ Božija volja, je konstantno bila odvajanje, odvajanje, i to je ono što Bog čini večeras. To je ono što On uvek čini. Vi to možete videti na svakom skupu. On odvaja veru od nevere. On govori. On objavljuje Sebe onima koji će verovati Njemu i imati vere u Njega.

²² Sada mi nalazimo, u Brojevima, 6-ta glava, da je Nazirejski poziv, Nazirejski poziv je bio odvojiti sebe od celoga sveta, za Reč Božiju. To je Nazirejski poziv, odvajanje.

²³ Mi nalazimo da je Samson bio Nazirej Gospodu, i on je bio odvojen od . . . jednim znakom. I taj znak je bio u nošenju duge kose, sa sedam pletenica. To je bio znak odvajanja, da je on bio pozvan radi svrhe.

²⁴ I ja ne želim otpočeti sa ovim, zato što sam rekao da to . . . Ja sam upravo govorio o tome par minuta.

²⁵ Ali ja mislim, danas, kada mi vidimo naše sestre koje noseći dugu kosu, kao što Biblija kaže da bi one trebale, ja mislim da je to Nazirejski znak, da one žele da slede Gospoda. Ja znam da to zvuči otvoreno, i ja-ja-ja želim da to ide kući, vidite, zato što to jeste. To izgleda kao da neko pokušava da-đa čini, da drže nešto što im je Bog rekao da čine. Nije bitno kakva je cena, šta svet ima da kaže o Tome tamo napolju, ili koliko mnogo omalovažavanja, ili ismejavanja, ili kritika, to ne smeta osobi koja je potpuno odvojena od stvari ovog sveta, za stvari Božije. Oni će poslušati Reč, i odvojiti sebe od stvari ovog sveta, zato što ih Reč odvaja.

²⁶ Ja znam da će oni podnositi kritike. Ali ako mi ne bi bili kritikovani, onda bi tu nešto bilo pogrešno. Svet uvek poznaje svoje. Ali kao što sam rekao, da, setite se, kritike, na račun Reči Božije, su samo rastući bolovi Njegove milosti. To pokazuje da ste vi odvojili sebe da budete Hrišćanin, da delujete kao jedan, da živite kao jedan, da se pokorite svakoj Zapovesti Božijoj. I to je-to je Nazirejski zavet, da se odvojite, Božiji poziv koji vas odvaja od stvari ovog sveta.

²⁷ Ja verujem, večeras, da svaki muškarac i žena, svaki dečak i devojčica, koji je rođen od Duha Božijeg, da je Nazirej Gospodu; zato što su oni odvojili te stvari, i sami sebe, od briga ovoga sveta i toga šta god svet ima da kaže.

²⁸ Vi živite u ovom gradu ovde gde ima tih velikih škola. I, i mi vidimo da naša nacija poziva na više standarde obrazovanja; što je u redu, ništa nemam da kažem u vezi sa time, ali to obrazovanje vam ne može dati spasenje. Naučnik može da razloži zrno pšenice i da vam kaže od koliko se ono hemijskih elemenata sastoji, ali ne može se naći život koji je unutra. Obrazovanje vas može obrazovati, ili vas naučiti matematiki, i-i ono vas može naučiti istoriju i šta još više, ali vam to ne može doneti Svetlo. Vaše obrazovanje neće to učiniti.

²⁹ Bog ima jedan način da vam donese Svetlo: to je kada ste vi spremni da se odvojite od svih stvari ovog sveta, i svih tih-tih briga sveta, i prionete jedino za Božiju obećanu Reč.

³⁰ Pavle je bio Nazirej Gospodnji. On se odvojio od njegove ortodoksne crkve, za Reč živog Boga.

³¹ Aron je bio Nazirej Gospodnji. On je bio odvojen između braće, da nosi amajliju i da bude prvosveštenik.

³² To je potpuno odvajanje. Mi se više ne vraćamo u svet, niti imamo bilo šta sa svetom, već prianjamo samo Bogu. Isus dolazi po Nevestu, Ženu, Crkvu koja je odvojena od stvari ovog sveta, ili briga sveta. Ona je odvojena od mode ovoga modernog sveta u kojem mi sada živimo. Ona je odvojena od briga i tradicija crkava. Ona je odvojena jedino za Boga, a Bog je Reč.

I kao što su muž i žena jedno, tako Nevesta i Reč postaju Jedno, jer Reč živi kroz Nevestu. To je kako je to. To je Njen status. To je Njena identifikacija.

³³ Ako bih ja mogao izvaditi neki Mr. ili Dr., i pokazao svoje ovlašćenje od neke određene organizacije ili neke škole, ta škola bi prepoznala to ovlašćenje.

³⁴ Ali jedini kredibilitet koji vernik ima je Reč Božija koja živi u njemu, obznanjujući da Isus Hrist živi u toj osobi. To je odvojeni Nazirej Gospodu, odvojen radi Reči. Biblija je rekla, "Reč Božija je oštija nego dvosekli mač, sekući. . . razdvajajući, moždinu od kostiju, i razotkriva misli koje su u srcu." To je bio razlog što je Isus mogao da pogleda na ljude i da zna šta oni misle; On je bio Reč.

³⁵ Sada, prvi Adam koji je bio rođen na zemlji, ustvari, ne rođen, već stvoren od Boga, prvi Adam se odvojio od Reči, ka svojoj ženi. Sada, on je mogao da ostane sa Reči da je on želeo. Ali on je odvojio sebe od Reči, da bi ostao sa svojom ženom.

³⁶ To je tačno šta obični, telesni crkveni član čini danas, odvajaju sebe od istinske žive Reči, da se drže njihove crkve. Gde ta. . . Eva je posumnjala u Reč, hoće li Bog kazniti ili ne. Satana je postavio pitanje; Eva je to poverovala.

³⁷ I onda, kada crkva danas položi sumnju na Reč, "Je li On isti? Da li On još uvek živi u Svojoj Crkvi i čini Njegove znake i čudesa koje je On radio kada je bio ovde na zemlji, koje je On tako sigurno obećao nama u Svetom Jovanu 14:12?"

³⁸ "Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim činiće i on takođe; čak i veća od ovih će on činiti, jer Ja idem ka Mome Ocu. Ovi znaci će slediti one koji veruju." Pratiće ih!

³⁹ To je pitanje, kod ljudi danas, "Da li je On to zaista mislio?" I kada ste vi prihvatili ono šta crkva kaže, "Da li je On to zaista mislio?" Onda vi postavljate sebe u istu poziciju koju je Adam učinio, i pridružujete se ženi crkvi ovoga sveta, i odvajate sebe od blagoslova koje je Bog obećao svakom verniku koji bi odvojio sebe od sveta ka Reči. Sada, to je Istina.

⁴⁰ Mi smo, imali privilegiju da živimo u danu kada je Reč Božija koju smo mi videli bila podeljena kroz svako doba, da se dese određene stvari. I kada se to podelilo, ponekad su se ljudi pitali kako će se to desiti. Profesori su imali njihove vlastite ideje. Ali u tim dobima, Bog je uvek slao Svog proroka. I Reč Gospodnja dolazi ka proroku i potvrđuje Reč toj generaciji. I proroci su uvek bili Nazireji, odvojeni od svega ostalog da se pokore Reči Božijoj.

⁴¹ Zar se ne sećate šta su Petar i Jovan rekli, "Je li u redu za nas da se pokorimo ljudima, ili Bogu?" Kada su ih oni ispitivali oko pentekostalnog iskustva.

42 Sada, prvi čovek je odvojio sebe, prvi Adam, od Reči, da bi išao ka svojoj ženi, koja se pitala da li Bog drži Svoju Reč ili ne.

43 Kakav savršen tip mlakog, telesno-promišljenog vernika danas, koji još uvek hoće da se prilepi onome šta njegove tradicije kažu, umesto uzimanja onoga šta Reč kaže. Zaista pravi tip! On je bio odvojen, ka njegovoj ženi. Taj telesni vernik je odvojen od Reči, ka crkvi.

44 Ali kada je Drugi Adam bio stvoren, u utrobi žene, i došao na svet, On je bio Nazirej Reči Božijoj. On je bio odvojen od sveta, ka Reči. Sada, Jevrejima, 7-ma glava, 26-ti stih, govori nam, da su ti sveštenici stalno umirali, ali da je ovaj Isus bio svet i odvojen od grešnika.

45 *Greh* je “nevera.” Nije se našlo nevere u Njemu, nigde. Kada je On bio ovde na zemlji, On je rekao, “Ko Me od vas može osuditi za greh?” *Greh* je “nevera.” “Ako Ja nisam uradio baš ono što je prorokovano za ovo doba, ako Ja nisam susreo zahteve onoga što Mesija treba da radi, onda Mi ne verujte.” Rekao je, “Pretražujete Pisma, jer u njima mislite da imate Večni Život, a Ona su Ta koja svedoče o Meni,” govore vam Ko je On.

46 Zato što je bilo prorokovano, još od Edena, da će tamo doći Spasitelj. Prorok je rekao da će On biti rođen od device, i kako će On biti zvan “Emanuel.”

47 I takođe je On bio “Savetnik, Princ Mira, Silni Bog.” I to je ono radi čega su Ga optužili, što Sebe pravi Bogom. On je Bog, i On je bio, “Princ Mira, Silni Bog, i Otac Večni.”

48 Ne postoji drugi Otac do Njega, duhovno govorim. On je jedini Otac, Otac svih nas. I mi nalazimo, svi vernici, da je On Otac svih, koji će verovati Njegovu Reč. Jer, On je bio potpuno odvojen od crkve, od njenih tradicija, od Njegove majke, od sveta, i jedino je činio ono što je ugodilo Ocu.

49 Sada, On je bio drugačija osoba od Adama. Nije bilo bitno šta je ma ko sumnjičio; Njemu, toj Reči, Reč je bila ta koja je uvek bila prva. I On je dokazao da je Reč bila ispravna.

50 Kada je Satana pokušao To da prefarba Njemu, i rekao, “Pisano je . . .”

51 On je rekao, “Da, ali je takođe pisano . . .” On se usprotivio Satani, po Reči; zato što je to ono što je On bio, Reč.

52 U Bibliji, 1-va Jovanova, Sveti Jovan 1-va glava, rečeno je, “U početku beše Reč, i Reč je bila sa Bogom, i Reč beše Bog. I Reč postade telo, i nastani se među nama.” On je isti juče, danas, i zauvek.

53 To je uvek u vezi sa izgovorenom Reči Božijom, Božijeg obećanja za taj dan. I kada to dolazi, to je tako neobično, da to ljudi jedva mogu uhvatiti, zato što smo mi tako prišiveni u forme i naše vlastite ideje, da je nama teško da uhvatimo šta je Istina.

⁵⁴ Ja mislim da bi se mnogo od toga moglo primeniti na-na Josifa, u danima . . . Marije, i njenog materinstva. Ona, ona je trebala da bude majka. I Josif ju je voleo, i on-on je želeo da veruje. On je bio pravedan čovek, dobar čovek, i on je želeo da veruje tu priču koju mu je Marija govorila, ali još uvek je tamo bilo pitanje, da, “Sada, ona je dobra žena.” Bez sumnje da mu je Marija objasnila Gabrijelovu posetu njoj. I on je bio pravedan čovek, iz Davidovog pokoljenja.

⁵⁵ A ipak, ona, izgledalo je kao da je ona pokušavala da ga iskoristi za štit, da ukloni osudu sa nje. Jer, da je ona bila zaručena sa njime, i da je otkriveno takvo stanje bilo bi isto kao preljuba (Četvrta Mojsijeva nam tako kaže), i bila bi kamenovana za to delo. I to je izgledalo kao da ga je ona koristila kao štit.

⁵⁶ I taj čovek, dobar čovek, pravedan čovek, Biblija je rekla da je bio pravedan čovek. Ali njen slučaj je bio toliko neobičan da on to nije mogao shvatiti. On bi pogledao u njeno ljupko lice, i u ozbiljnost i iskrenost sa kojom mu je ona objašnjavala priču. I bez sumnje da je on otišao svojoj kući, ili u svoju stolarsku radnju, rekavši, “Ja-ja upravo ne mogu videti kako bi mi ona mogla reći nešto pogrešno, ali slučaj je tako neobičan.”

⁵⁷ Da je on samo malo pretražio Pismo, da, “devica će zatrudneti”! Vidite, to mu je bilo toliko neobično, jer je to bilo izvan pravca njegovog razmišljanja, ali je ona bila tačno sa Pismom.

⁵⁸ I tako je to i danas, braćo, da je sila uskrsnuća Isusa Hrista i Njegove obećane Reči tako neobična, da se dobri ljudi spotiču preko Toga. To je tako neobično. Oni kažu da su mrtvi bili podignuti, slepi gledali, gluvi čuli, Sveti Duh je razotkrivao misli, predskazao stvari koje će se desiti, i nikada nije niti jednom pogrešio. Oh, oni-oni ne mogu, ne mogu to shvatiti. To je tako neobično, tako oni-oni kažu, “Pa, to je telepatija, ili To je zli duh,” upravo kao što su oni učinili i toga dana. Ta neobičnost Božije Reči!

⁵⁹ Ali kada je čovek rođen u svetu, za vernika, on postaje Nazirej kada on odvaja sebe od ma čega što je u suprotnosti sa Reči. Potpuno odvajanje! Isus je rekao, “Ja sam došao da razdvojim čoveka od njegove žene, da rasturim porodicu. I onaj koji ne želi da uzme svoj krst, i da Me sledi, nije dostojan da se nazove Mojim.” Odvajanje, od svega, ma čega; od crkve, od-od zajednice, od verovanja, ili od porodice, ili ma čega što bi stajalo između vas i verovanja u celu Reč Božiju. Ako vaša duša neće staviti saglasnost na svako obećanje ovoga časa, sa jednim “amen,” nešto je negde pogrešno, vama je potrebno odvojenje.

⁶⁰ Tako Isus je bio Reč načinjena telom, i On je bio potpuno odvojen od grešnika, nevernika, da bi Sama Reč tekla potpuno, i-i istinski tekla kroz Njega, da je On rekao, “Ja ne činim ništa

pre nego li ne vidim da Otac radi to najpre.” Oni su Ga pitali, ispitivali u vezi sa raznim stvarima. On je rekao, “Zaista, Ja vam kažem, Sin ne može činiti ništa od Sebe, već šta On vidi da čini Otac.” I, gledajte, sve što je On rekao bilo je savršeno. Upravo, On nije postavljao pitanja oko toga, mislite o tome; to je bilo savršeno. I Njegova savršena Istina uvek razdvaja Istinu od greške.

⁶¹ Kao što ću ja citirati to ponovo, ponovo je Njegova majka rekla, “Tvoj otac i ja,” pred ovim sveštenicima kojima je već svedočila da je to bio devičanski rođeni Sin. Ali u trenucima njenog jada . . .

⁶² Kako bi mogao dvanaestogodišnji dečak, i mi nemamo zapisano da je On ikada bio u školi, kako je Njegova inteligencija mogla biti toliko velika da bi diskutovao sa sveštenicima, mudrim, učenim ljudima? I zašto, kada, je ona nazvala Njega kao Josifovog sina, brzo je Reč Božija . . . On je bio odvojen. On je bio Reč, i Reč je ispravila grešku, “Zar ne znate da ja moram biti u poslu Moga Oca?” To nije bio samo taj dvanaestogodišnji dečak. To je bila Reč Božija koja je govorila kroz Njegova dečija mala usta, da ispravi grešku; razdvajajući, kao što je On to činio i u početku, tamu od svetla, laž od Istine, smrt od Života.

⁶³ To je odvajanje. Uvek Reč zahteva potpuno i kompletno odvajanje, bez obzira. Isus je rekao, “Neka svaka ljudska Reč bude laž; a neka Moja bude istina.”

⁶⁴ Skroz dole kroz doba, se dešavala ova ista stvar. To je razdvajanje. Uvek On odvaja Njegove ljude od nevere. On je to učinio na početku; On to čini isto i danas. Svaki prorok je bio odvojen od nevere. Oni, razlog što su oni to učinili, je zato što je Reč Božija došla ka njima.

⁶⁵ Sada, ja verujem da je bila noć, negde, možda je to bilo ovde u Nedelju ili prošle noći, da sam ja govorio šta reč “videoc,” u Starom Zavetu, znači. To znači čovek, “jedan božanski, čovek koji bi rekao buduće događaje koji bi se desili.” I onda kada bi se tačno tako desili, bez greške, desilo bi se tačno ono što je on rekao, onda je Bog rekao, “Slušajte ovog čoveka, ili ga čujte, plašite ga se, jer sam Ja sa njime.” Onda on ima Božansko tumačenje napisane Reči, jer je to bio kredibilitet njegove potvrde, da je on bio Božiji prorok i da Reč dolazi njemu. To je tačno.

⁶⁶ Sada, odvajanje. To je odvojilo Isaiju od crkvenog sveta. To je odvojilo Mojsija od crkvenog sveta. To je odvojilo . . . sve velike proroke, kroz doba, od crkvenog sveta. Zato što su oni imali . . . To je odvojilo Isusa od Njegove braće. To je odvojilo apostole od crkve koja je bila toga dana, Fariseja, Sadukeja, velikih ljudi, svetih ljudi, dobrih ljudi, poniznih ljudi, ljudi koji su imali rodove Duha više nego što je Isus prikazao.

67 Ali, šta je bilo Njegovo ovlašćenje? Da je Reč bila sa Njime, ta Reč obećana za taj dan je živela kroz Njega. On je rekao, "Koji Me od vas može osuditi za greh? Koji od vas može reći da se ono što sam Ja tvrdio nije desilo?" On je pokazao da je On bio odvojen Nazirej Gospodnji. On je bio Sam Gospod u telu.

68 Abraham, takođe, on je bio odvojena osoba, od sveta, kada je Bog pozvao Abrahama u sedamdesetpetoj godini. "Odvoj sebe od svoga roda i od sve nevere, i dođi napolje u Svet u kome nikada ranije nisi hodao, i među ljude koje nikada ranije nisi znao. Izadi napolje i odvoj sebe od svakoga koji je u suprotnosti onome u šta ti veruješ, da bi ti bio Nazirej Gospodu." Zato što, je on držao obećanje o sinu. On je morao da se odvoji od svoga oca, od svoje majke, od svoga roda.

69 I šta Ga je odvojilo? Ne to što je on bio dobar čovek, već to što je on verovao da je Bog u stanju da održi obećanje koje mu je On dao.

70 I kada je on prošao kroz narednih dvadeset pet godina, i beba nije još stigla; Sara je imala devedeset godina, a on sto. I kada ga je Anđeo Gospodnji posetio; na šta se Isus pozivao, da će doći ponovo u zadnjim danima. Bog, u ljudskom obličju, sedeo je pored njega i razgovarao. I Sara, bila je skoro stotinu godina stara, u šatoru iza Njega, nasmejala se zato što je Anđeo rekao, "Ja ću te posetiti preme vremenu obećanja."

71 I ona je rekla, "Ja budući stara, i imaću zadovoljstvo ponovo, sa mojim gospodarem, i ako je on star?"

72 I taj Čovek, što je bio Bog u telu, rekao je, "Zašto se Sara smejala, u šatoru?" Sada, ona je istrčala napolje i pokušala to poreći. Ali On je rekao, "Jesi, smejala si se," zato što ona nije verovala da to može biti tačno.

73 Sada, primetite, Isus je rekao da će to doći ponovo. "Kao što je bilo u danima Sodome, tako će i biti u dolasku Sina čovečijeg." Ponovo će Duh Božiji doći nad smrtno, ljudsko telo. Taj Čovek je jeo meso od teleta, pio je mleko od krave, i jeo puter i hleb, u ljudskom telu; i Abraham je rekao da je to bio Elohim, Bog objavljen u telu. Isus je obećao da će Bog, pre Njegovog dolaska, biti objavljen u ljudskom telu ponovo. To je Sveti Duh (postoji samo jedan Bog) objavljujući Sebe, odvajajući, ponovo, Lota od Abrahama.

74 Lot je želeo svet. Bog je raz... porušio je njegov svet, i odvojio Abrahama od Lota. Lot, budući tip, ponovo, telesnog vernika koji nije mislio da su te stvari istinite, on je upravo otišao u Sodomu. I on-on nije imao istinsku vatrenost da stoji napolju, kao što bismo mi to nazvali, i zvali što je ispravno "ispravno," i pogrešno "pogrešno," tako on je otišao dole.

75 Svi ti vernici, mogli bismo kroz to ići satima, svi oni su bili gomila sitnija iz vašeg džepa, u rukama Božijim. Vi izvućete

gomilu sitniša. Tamo su pare, petoparci, desetoparci, četvrt dinara, pola dinara, dinar, sve u gvozdencima. Sada, to je ono što je svet, u Božijim rukama. Postoje neki ljudi koji imaju samo vrednost pare, i Bog ih može koristiti samo na način pare. To je sve što oni mogu kupiti. Nemojte ih odbaciti. Ako oni ne mogu verovati pravu Istinu, nemojte ih odbaciti, nemojte ih izbaci napolje i reći oni nisu u Tome, jer Bog nekada koristi i paru.

⁷⁶ Lot je bio samo para, a Abraham je bio srebrni dinar, tako trebalo je stotinu Lotova da bi načinili jednog Abrahama. I tako će to. . . Stotinu telesnih vernika nikada neće stojati u prisustvu originalnog Hrišćanina koji se odvojio od telesnih stvari sveta, živi u Hristu Isusu, gde Reč može proticati kroz njega.

⁷⁷ On jedino može dobiti vrednost za paru; to je sve što on ima. Tako vi vidite da ljudi govore, "Ja ne verujem u isceljenje. Ja ne verujem u te stvari," samo znajte da je to para, ali ga samo pustite. Vidite? Samo vrednost jedne pare, i tako to je sve što on može kupiti. Nemojte ga zaustavljati; samo ga pustite. Upamtite, to je upravo dokle on može ići.

Josif, on je bio odvojen od svoje braće.

⁷⁸ Da, ja nisam mislio to tako grubo kao što sam rekao, vidite. Ja mislim, ako on samo, "Pa, ja pripadam *tome*, i to je ono što mi verujem." To je samo para, samo napred, vidite; samo para.

Recite, "Pa, Gospod te blagoslovio, moj brate."

⁷⁹ Vidite, on je žuti novčić; on nikada ne može biti srebrnjak. To je to, tako samo pustite da to ide dalje. Bog ga može iskoristiti. Oh, On to koristi. Ja bih ga rađe video dole u crkvi nego da ga vidim u kafiću kako stoji u čošku. Zar vi ne biste? Naravno. Tako samo to ostavite. Bog to može iskoristiti, svakako; možda ne baš nešto mnogo, ali On će koristiti ono što On može, toliko koliko Mu oni dopuste da ih koristi.

⁸⁰ Tako to je grub način da bi se nešto izrazilo, ali ja. . . Pa, ja se nadam da ste vi dobili Istinu koju sam ja mislio u tome, štašta to znači. Vidite?

⁸¹ On ne može verovati u rasuđivanje srca i u silu Božiju koja je obećana za ovaj dan.

⁸² Ti Fariseji to takođe nisu mogli učiniti. Oni nisu mogli videti da je Isus Bog. Oh, ne. "Ti praviš od Sebe Boga; a čovek?"

⁸³ Jednog dana On je stajao tamo, nakon što je On umnožio korpe hleba, i tako dalje, za njih, i On je rekao, "Osim ako ne jedete hleb tela Sina čovečijega, i pijete Njegovu Krv, nema Života u vama."

⁸⁴ Oh, Ja zamišljam, Njegovu zajednicu, oni su se udaljili od Njega. "Ovaj Čovek očekuje od nas da mi budemo ljudožderi,

da jedemo nečije telo? Oh, to je suludo!” Doktori i doktori medicine, i tako dalje, rekli su, “Čovek nije pri pameti. To je sve što je tamo. Ti sveštenici su u pravu. Daje nam Njegovo telo da jedemo?”

⁸⁵ To je sve što je On rekao, vidite, ali duhovni um, možda oni To nisu mogli razumeti. Ti učenici, oni nisu znali baš tačno šta To znači, ali su oni To verovali svakako. Zato što, odakle je To došlo? To je došlo od Jednoga za koga su oni znali da je Sin Božiji.

⁸⁶ Ja možda nisam u stanju da razumem sve što je *ovde*, ali ja To verujem. To je Božija Reč. Ja želim odvojiti sebe od svega što je suprotno Tome. Ja sam morao pokušati da stojim tako.

⁸⁷ Primetite drugu grupu, tu sedamdesetoricu, koje je On pozvao. Jednog dana On je stajao, govorio je njima, i On je rekao, “Sin čovečiji će se uzneti na Nebo odakle je i došao.”

⁸⁸ Oni su rekli, “Taj Čovek? On je nas vodio do mesta gde je On bio rođen. Mi znamo Njegovu majku, Mariju. Pa zašto, mi znamo Njegovu braću. Mi ih znamo sve. I onda ovaj Čovek će da uzme. . . Sin čovečiji dolazi, odlazi gore na Nebo odakle je i došao? On je došao iz Vitlejema. Kako će On to uraditi?” Vidite, On je to rekao na taj način, vidite, i oni više nisu išli sa Njime. Oni su otišli dalje. Oni su rekli, “Ah, taj Čovek, mi znamo da nešto nije u redu sa Njime.”

⁸⁹ Ti učenici su sedeli tačno tamo. Vidite? Oni su verovali. Oni su videli tu obećanu Reč za taj dan, potvrđenu i objavljenu kroz Njega. Ko može stvarati, nego Sam Bog, mogao je uzeti hleb. . . Oni su znali da je On bio Sin Božiji. Bez obzira da li je To bilo u zagonetkama ili ne, ili da li su oni To razumeli ili ne, oni su išli pravo dalje, svakako, zato što je Reč bila potvrđena, i oni su bili odvojeni od svega što je Tome bilo suprotno.

⁹⁰ Bože pomози nam da imamo takvu veru! Mi verujemo da je ova Biblija Istina. Ja možda nemam dovoljno vere da učinim da se sva obećanja ispune, ali ja To verujem, svakako. Ja verujem u čas u kojem mi živimo.

⁹¹ Josif, odvojen od svoje braće, bez razloga. Sada, šta je bilo sa njima? On nije bio voljan da bude odvojen; to nije bila njegova volja da bude odvojen. Ali su oni odvojili sebe od njega, vidite, od njegovog rođenja, sjajnog dinara; njihova vrednost pare nije mogla to podneti. Oni su znali da su oni bili patrijarsi. Oni su znali da je Isak bio njihov. . . u stvari, oprostite mi, Jakov je bio njihov otac. I oni su znali da je to istina. Ali Josif je bio rođen. . . On tome nije mogao pomoći. On je bio duhovan. On je gledao vizije, mogao je tumačiti snove, i oni su bili potpuno tačni. Šta god da je rekao, bila je istina. I njegova braća patrijarsi, učinili su po zavisti, i prodali su ga Egipćanima. Vidite, oni-oni su se odvojili od njega jer su oni bili pare. On je bio drugačijeg kvaliteta.

⁹² Tako je i sa pravim vernikom danas, on je drugačijeg kvaliteta. Oni će odvojiti sebe, (oni To ne razumeju), žuti novčić od srebrnjaka.

⁹³ Sada mi nalazimo, da su se oni pokrenuli u zavisti i prodali ga. Zašto? Oni rade istu stvar danas. Šta je u stvari to bilo, oni su rekli da su oni bili. . . To je bilo radi ljubomore. Oni nisu želeli načiniti sebe jednostavnima, zato što kvalitet u njima nije bio kvalitet koji je bio u njemu. I, radi toga, oni su bili ljubomorni, zato što su oni bili pare a on je bio dinar. Vidite?

⁹⁴ Sada, ako bi para mogla reći, "Blagoslovljeno Ime Gospodnje! Moj brat, dinar ovde, vidite, ja ne mogu načiniti promenu koju on čini, ali ja ću učiniti šta ja mogu." To je to, mi onda moramo ići dalje. Bog će nastaviti Svoj program dalje.

⁹⁵ Kao što sam vam ja propovedao, u Nedelju, velika simfonija Božije Reči ulazi u završnicu. Promene i raskršća su jedino Božija promena vremena, poput dirigenta u simfoniji. Kada mi vidimo ove promene doba i promene vremena, i pogledamo *ovde* dole na Stranicu, vi ćete otkriti da mi trebamo biti ovde. Oni su morali uraditi ovo; ne postoji način za njih da se udalje od toga.

⁹⁶ I ta muzika, čoveku koji ne razume simfoniju, šta je to? To je gomila zvečeće buke. On to ne razume. On nije čak ni zainteresovan. On želi, "Ja želim da oni umuknu, tako da ja mogu ići kući." On nije zainteresovan, jer on ne poznaje simfoniju. On to ne poznaje.

⁹⁷ Ali Kompozitor zna kraj od početka. Vidite? I ako dirigent nije u istom Duhu kao Kompozitor, on ne može to izvesti, zato što je to sve učinjeno kroz znake. I ako znak To ne potvrđuje, kako će muzičari To odsvirati? Amen! To je to.

⁹⁸ Ako truba daje neodređeni znak, ko može-može, ko će znati kako da se pripremi za rat, sklonište, ili šta da radi?

⁹⁹ Pogledajte u Reč i vidite gde mi živimo, onda ćete videti pare, šta oni rade. Ali vi možete videti one koji odsijavaju, posmatraju, i poznaju Reč, i očekuju da se ovi znaci dese. [Brat Branham pucka prstom-Izdavač.] To je to.

¹⁰⁰ Poput male žene kraj bunara, kada je On rekao, "Idi po svoga muža," ona je rekla, "Ja nemam niti jednoga." Rekao je, "To je tačno. Imala si pet."

¹⁰¹ Ona je rekla, "Gospodine, vidim da si Ti prorok. Mi ih nismo imali stotine godina. Ali mi znamo da Mesija dolazi, i da će On biti prorok. To je ono što će On raditi."

On je rekao, "Ja sam On."

¹⁰² Oh, zvuci simfonije su išli baš potpuno ispravno, od najnižeg pa do najvišeg tona. Ona je odjurila u grad, i rekla, "Dodite, vidite Čoveka koji mi je rekao stvari koje sam uradila. Nije li ovo onaj Mesija koga mi očekujemo?" Svakako.

103 Vidite, ona je razumela koji je list Muzike bio u simfoniji, i to je razdvojilo veru od nevere. Vera može samo . . . Ne dolazi kroz crkvu; vera dolazi od slušanja Reči Božije, znajući šta je To. Sada mi nalazimo istu stvar danas.

104 Mnogi ljudi gledaju na darove. (Na završetku sada, još pet minuta.) Ljudi gledaju na darove, i oni misle, "Oh, kako velika stvar," i oni pokušavaju da imitiraju darove. Vi ne možete to da uradite. Vi samo . . . Vi ne možete od pare da napravite dinar, vi ne možete da napravite da to bude desetoparac, vidite, ne možete napraviti dvadesetoparac. To je para. Ali ako ćete samo sebe prepoznati kao paru, i ići sa ostatkom sitniša, vidite, Bog vas može iskoristiti. Mi možda nećemo biti u stanju da učinimo sve. Tamo nisu bili svi . . .

105 Kada je Bog pozvao Izrael izvan Egipta, svaki od njih nije trebao da uradi ono što je Mojsije uradio, ali oni su to verovali. To je tačno. Oni su verovali Mojsiju, jer su oni znali da je to bio znak tog časa, i da je Bog dokazao da je on imao Njegovu Reč.

Oni su rekli, "Faraon ima koplja."

On je rekao, "Ali Mojsije ima Njegovu Reč."

106 To je to. Faraon može imati armiju, ali je Mojsije imao Reč zato što je on bio Božiji prorok. I Reč je došla ka Njemu, i bilo je potvrđeno da je To bila Istina. To je bio živi Bog Koji je mogao uzeti prašinu i baciti je gore i načiniti da se pojave muve. Čovek ne može to da uradi. Kao čovek koji je tamo stajao, i rekao, "Sutra u ovo vreme će biti *tako-i-tako*," i to je bilo. Vidite? Oni su znali da je Mojsije imao Božiju Reč. Nije važno koliko kopalja i tamnica je imao Faraon, i koliko je trebalo cigli napraviti; Mojsije je imao Reč, tako oni su započeli u pustinji.

107 Bio je tamo čovek, Datan, rekao je, "Mojsije uzima previše na sebe. Mi smo svi sveti ljudi, tako mi smo svi sposobni raditi ono što Mojsije radi."

I Mojsije reče, "Bože, šta da radim sa ovim."

108 On je rekao, "Odvoj sebe. Udalji se od njih." I On je otvorio zemlju, i pogutao Datana i njegovu grupu.

109 On je odvojio Svetlo od tame, potvrđujući Njegovu Reč. On je isti Bog i danas.

110 Završavamo. Ja sam vam govorio, sinoć, kada sam ja prvi put došao ovamo. Ovo nije lično. Ako vi mislite tako, onda vas molim da upravo skinete zavese sa vašeg srca. Ja ovo govorim ljudima koji veruju.

111 Bilo je govoreno i rečeno koje stvari će se deseti, dole kroz doba, i vi ste svi svedoci tome, kao što ste vi svedočili sinoć, na službi rasuđivanja, ovde dole. I kako će tamo biti imitatora, imitiranja, i svašta što će se desiti.

112 Ali, poslednja stvar, je bila da će se desiti velika stvar. Mi smo to očekivali godinama. I mi svi znamo kada se to desilo prvi put, kada je stvorenje došlo u postojanje, treći put. I onda četvrti put. Sinoć sam vam rekao da se desilo i peti put.

113 I ono čeka na taj Crkveni Savez, kada se ujedine, i Protestanti. Ako ja budem govorio u Nedelju ujutru, to je ono što ja želim. . . ja mislim Subotu ujutru, to je ono o čemu ja želim govoriti, vidite, sada. I onda kada se to okupi zajedno, onda Duh Božiji uvek podiže standarde protiv njih. Vidite?

Ovde sedi čovek, večeras, koji je svedok toga.

114 Ja sam bio u Colorado-u, ne tako davno, u ovoj zadnjoj poseti. Ja sam otišao tamo gore na lovačko putovanje. I, kao i obično, ja sam tamo gore na godišnjicu moga braka. Kada smo ja i žena bili venčani, i ja-ja sam uštedeo nešto sitnija, od moga posla, i držao ih u posudi za brašno. I ja nisam imao dovoljno za medeni mesec, i da idem u lov; tako ja sam upravo to spojio zajedno, i ja sam je odveo u lov, na medeni mesec. Tako od onda, ja sam, na moju sramotu, ja nikada nisam bio kod kuće na našoj godišnjici. Ja sam bio u Koloradu.

115 Sinoć sam video dva ili tri propovednika da su ovde, koji su bila sa mnom gore u kampu, odakle sam ja morao doći dole sa Aljaske i da ih sretnem, loveći. To su bili Martin-ovi dečaci. Oni su bili ovde sinoć. Ja. . . Oni su ovde, upravo tamo nazad. I onda taj drugi mali drugar, ja sam zaboravio njegovo ime, sedeći. . . Jesi li tamo, takođe, sinko? Tako je. I možda je Brat Palmer ovde? Ja. . . I mi smo bili gore u planinama. I ja sam vodič u Koloradu, ja sam tamo lovio godinama.

116 I svaka naša godišnjica, dvadesettrećeg Oktobra, dolazi. . . Postoji jedno malo mesto gde sam vodio ženu na našem medenom mesecu, gore u Adirondack Planinama, i ovo mesto izgleda upravo kao to, samo je ono bilo. . . To su drhtave jasike tamo, mala žbunasta drva, i tamo gore je bila breza. I ja sam išao tamo napolje, na dvadesettreći, nekada kroz dan, skinuo sam šešir i zahvalio Gospodu za dobru, vernu ženu koja je bila verna i ljubazna prema meni tokom ovih godina, i pomagala mi, dok sam ja išao propovedati Evandjelje.

117 I bilo je užasno suvo u Koloradu ove godine, kao što je bilo preko zemlje. I odjednom je tamo bila. . . Ja mislim da je tamo bilo dve stotine ljudi ispred nas, ili stotinu ljudi, oprostite mi, oko stotinu ljudi ispred nas, gore iznad kampa. I oni su bili u lovu tamo gore, četiri ili pet dana. I ja sam pogodio jelena, jednog kojega sam lovio godinama. I, ali ja. . . spustila se magla, i ja ga nisam mogao videti; ja ga nisam mogao naći. I ja sam lovio njega toga dana.

118 I sledećeg dana, na telefonu. . . čulo se na radiju, "Dolazi oluja, i može da nanese pet metara snega u ovim planinama preko noći."

119 I tako ja sam rekao braći. Pozvao sam ih unutra. Martin-ovi dečaci su bili tamo takođe. Ja sam rekao, "Braćo, jeste li čuli vesti. Sada, ako vi želite da izađete, bolje je da idete odmah, zato što će biti previše kasno. Vi možda možete ostati ovde i nedelju dana. I ja moram da idem, zato što ja sledećeg Ponedeljka imam skup, Hrišćanskih biznismena, Full Gospel Business Men u podružnici u Tusonu. Pa, vi odaberite. Ako vi želite da ostanete, ja sam vaš vodič, ja ću ostati ovde sa vama."

Svi su oni glasali, "Mi ćemo ostati. Mi ćemo ostati."

120 Martinovi dečaci, su imali sporohodni kamion, u stvari brzohodni kamion, rađe, oni su svi... Mi smo imali nekoliko ekstra jelena tamo, i mi smo ih dali Martin-ovim dečacima i njima, i oni su izašli napolje; jer oni ne bi mogli izaći odatle, to je sve. Tako, oni, oni sede večeras ovde kao svedoci.

121 I onda sledećeg dana, ja sam mislo... Pa, nije padao sneg toga dana, kada su oni izašli napolje. Ja sam rekao, "Idem da pozovem svoju ženu i da joj kažem da sam joj zahvalan što je dobra žena, i sve to. To je njena godišnjica. I onda sutra ja ću ići gore do mesta, ako mi stignemo gore tamo, za vreme snega."

122 I tako ja-ja sam ušao unutra, i ja je nisam mogao nazvati. Vratio sam se nazad. I svi u gradu su bili spremni, i veliko nevreme je dolazilo, i novine su rekle "može biti naneseo pet metara snega u Koloradu," te noći.

123 Brat Tom Simpson sedi prisutan ovde negde večeras, ili bi trebao biti. On je bio u Kanadi i bio je na svome putu dole, i oni su se mimoišli. Rekao je, "Mimoiđi Kolorado! Veliko je nevreme!" Jesi li ovde, Brate Simpson? Gde si ti? Da, sedeći tamo pozadi, ovde pozadi. I oni su mu rekli, "Mimoiđi Kolorado. Nastupa veliko nevreme."

124 Tako ja-ja sam rekao sestri, i-i ženi jednog drugog čoveka, Brata Evans-a. Ja ne mislim da je Brat Evans ovde večeras, osim ako on nije upravo ušao unutra. Jesi li ovde Brate Evans? I ja ne mislim da je on još stigao ovamo. On će biti ovde na sastanku, mislim. Tako ja sam pozvao njegovu ženu, i rekao sam, "Nisam mogao dobiti svoju ženu; ona je izašla napolje u kupovinu." I rekao sam, "Reci joj da kaže Bratu Toni Stromeju," koji je bio pretsednik podružnice, "ako ja ne budem tamo u Subotu, spremite drugog govornika, zato što ja možda neću biti u stanju da izađem odavde uopšte. Ja sam sa ovim ljudima."

125 Onda šta se desilo? Te...Te noći nije padao sneg. Sledećeg jutra, oblaci su bili nisko i istinski besni. Ja sam rekao, "Sada, braćo, ja sam čuvao stoku ovde, godinama, i vodio je. Ta prva kapljica kiše, vraćajte se nazad u kamp brzo kako samo možete, jer za samo petnaest minuta video sam vreme kada vi niste mogli videti vašu ruku ispred vas, u trajanju dva ili tri dana, za vreme velike oluje." Tu je tri

hiljade metara visine. I ja sam rekao, “Vi, ako bi ste vi bili u oluji, i izgubili se, vi bi ste umrli ovde u planinama. Sada mi ćemo ići napolje. . .” Ja sam postavio svakog čoveka, i otišao sam gore preko vrha. I ja sam rekao, “Sada, ako se ja ne. . . Ne čekajte mene da se pojavim. Požurite tako brzo čim to počne; prva mala kapljica kiše, žurite brzo u kamp, zato što vi inače nećete biti u stanju naći put nazad.” Oni su rekli da će oni to uraditi.

¹²⁶ Ja sam se popeo visoko. Kojoti su zavijali svuda, i ja sam znao da će se vreme promeniti. Onda, iznenada, došao je veliki udar vetra, i susnežica je počela da pada. I ja sam rekao, “Mislim da se svako vratio nazad.”

¹²⁷ Dakle, ja sam stajao i gledao okolo. Mislio sam, “Želeo bih kada bih mogao naći tog jelena pre nego što se vratim nazad, zato što će ga sneg prekriti, i neće se više moći pronaći do proleća.” Tako ja sam mislio, “Ja sam lovio tako naporno za tog jelena, i to je bio prvi jelen koga sam ja tako ustrelio, odkako sam ja posedovao ovu malu pušku, pedeset-peticu od mnoštva divljači sa time.” I ja sam mislio, “Dakle, sada, ja-ja baš mrzim da mi to izmakne na taj način.”

¹²⁸ I samo za trenutak, velike snežne pahuljice, izgledale su kao pedeset para, upravo su padale svuda, i vetar je počeo da duva, i ja sam jedva mogao da vidim kako da siđem sa vrha ove tačke. I ja sam znao da stojim na ovom grebenu. I ako bih ja otišao i naleteo na potok, ja bih išao niz potok dok ne bih naleteo na mali viseći mostić, onda bih ja mogao osetiti gde je moj put gore dok ne bi stigao na mesto gde je bio šator. To je bio jedini put kojim bi ste vi mogli izaći napolje. I tako ja sam mislio, “Ako bi ikada skrenuo na jedan drugi put, to je sve, vi nikada ne biste mogli više pronaći, tako da bi ste umrli upravo tamo.”

¹²⁹ Tako ja sam počeo da se vraćam nazad niz planinu, i ja sam sišao dole odprilike, oh, ja mislim, tri stotine metara, ili četiri stotine, od mesta gde sam ja bio.

¹³⁰ Sada, ovo zvuči čudno. Ali ja imam Bibliju položenu ovde ispred sebe, Nebeski Otac je moj svedok. Ja skoro u trku, pokušavajući da siđem, a vetar je duvao gore tako jako, i ja sam mogao videti ispred mene oko pet metara, izgustiša u kojem sam ja bio, u toj šumi, i vetar je duvao i kovitlao. I Glas je rekao, “Stani! Vрати se nazad odakle si došao.”

¹³¹ Pa, ja sam stao. Mislio sam, “Možda je to bio samo zvuk vetra. Ja nisam mislio o ničemu kao što je to.” I ja sam pričekao samo trenutak.

¹³² I jedan od dečaka mi je pripremio sendvič, i ja sam ga izvadio napolje, i to je bio zaista sendvič; a ja, pokisao i oznojan, to je bilo upravo veliko parče hleba sa nešto mesa između. Pa, ja-ja sam bio malkice gladan, tako ja sam to pojeo,

svakako. I ja sam stajao tamo. I ja sam zakopao malo parče papira; tako, životinje kada vide te stvari, i, sve što je civilizacija, oni od toga beže i udaljavaju se.

¹³³ Tako ja sam stajao tamo još malo, i ja sam pomislio, “Pa, ja ću upravo nastaviti.”

¹³⁴ Ja sam nastavio. I upravo toliko jasno kao što vi čujete moj glas, Nešto je reklo, “Okreni se i vrati se nazad odakle si došao.”

¹³⁵ “Kako može biti to Bog govoreći mi da se vratim u tu smrtnu zamku?” Ja sam stajao tamo za minut, i ja sam pomislio, “To je isti Onaj koji je govorio o tim vevericama.”

¹³⁶ Isti Onaj o kojem sam vam govorio sinoć, u vezi moje žene; samo glas, upravo ljudski glas. Taj isti Onaj mi je rekao, kada sam bio mali dečak, “nikada nemoj piti niti pušiti,” i ove će stvari biti u zadnjim danima. Bog, i ja govorimo ovo sa Biblijom preko moga srca, kakve bih ja imao koristi od toga da vam kažem nešto loše i da znam da ja šaljem svoju dušu u pakao? Vidite? To je Istina. To je neobično, ali istinito.

¹³⁷ “Dakle,” pomislio sam, “Ja znam dovoljno da bi poslušao taj Glas. Zašto bi ja... On ima neki razlog da ja idem tamo gore. Možda je moje vreme da odem.”

¹³⁸ Tako ja sam se okrenuo, i probijao se kroz divljinu dok nisam stigao do tog grebena ponovo, putem gore, možda tri stotine metara, četiri stotine gore, pravo gore uz planinu, ponovo na taj način. I tamo je onda bilo toliko gusto, da ja nisam mogao ništa videti; taj vetar, i drva su upravo ležala preko i kovitlalo se.

¹³⁹ I ja sam uzeo moju pušku, imao sam na njoj crvenu majicu i crvenu kapu, i ja sam stavio pušku, čuvajući da mi se ne zamagli optički nišan, zato što se medved i ostalo kreće po takvom vremenu, takođe i puma; i ako bih ja natrčao na jednog, a optički nišan skroz zamagljen. I ja sam je podigao na *ovaj* način, ne naspram sebe, gde bi se to zamaglilo, već sam je čuvao od magljenja, i od vlage snega. I ja sam seo pod drvo.

¹⁴⁰ Ja sam sedeo tamo. Pomislio sam, “Pa, zašto bi On želeo da ja dođem ovde gore? Ja-ja mnogo sumnjam da ja mogu pronaći svoj put sada dole, taj... postaje tako strašno.” Ja sam mogao videti oko tri ili četiri metra, možda, i jedva i toliko, ponekad ne preko metar ipo, i postajalo je sve gore sve vreme. Dakle, ja-ja sam mislio, “Dakle, On je rekao vrati se. Sve što ja znam da činim je da sedim ovde.” I sneg je bio onda oko tri santimetara, ili pet santimetara, možda šest santimetara, po zemlji. A prošlo je oko dvadeset ili trideset minuta. I-i duvalo je tako jako, da je to raznosilo to, takođe. I ja sam upravo sedeo tamo samo trenutak.

¹⁴¹ Ja sam čuo Glas. On je rekao, “Ja sam Bog Neba, Koji je stvorio nebesa i zemlju.”

142 Ja sam strgnuo šešir, kapu, i ja sam samo sedeo mirno. I ja sam oslušnuo ponovo. Pomislio sam, "To nije bio vetar." Oh, on je baš duvao, praveći buku.

143 I ja sam To čuo ponovo. Rekao je, "Ja sam Onaj koji je umirio vetrove nad moćnim morem. Ja sam Taj, Stvoritelj. Ja sam stvorio veverice u tvom prisustvu. Ja sam učinio te stvari."

Ja sam rekao, "Da, Gospode. Ja Ti verujem."

144 Rekao je, "Ustani na svoje noge." Ja sam ustao, stojeći na nogama. On je rekao, "Sada govori oluji. Ona će učiniti ono što ti kažeš da učini."

145 Sada, to je istina. Ja, kada vas ja sretnem na Sudu, moraću da dam odgovor za sve ovo. Ja sam mislio da je On . . .

146 Ja sam rekao, "Olujo, idi na svoje mesto, stani. I, sunce, ti sijaj normalno četiri dana."

147 I samo što sam ja to rekao, susnežica i led, koji su me skoro oduvali, upravo su stali. I za samo trenutak ili dva, sunce je kroz to zasijalo, po meni. I ja sam pogledao dole preko planina, video sam da dolazi istočni vetar. Vetar je dolazio sa zapada. I vetar je dolazio, i dolazio je *ovim* putem, i ja sam mogao videti oblake kako misteriozno . . . Gde su oni otišli, ja ne znam.

148 I ja sam stajao tamo par trenutaka, suze su tekle niz moju bradu, a ona seda. Ja sam pomislio, "Bože, kako, ja ne znam šta da radim."

149 Ja sam pomislio, "Pa, ja sam bio . . . Ja pretpostavljam da su sva braća nazad u šatoru. A sunce je svuda sijalo."

150 Ja sam počeo da idem dole niz planinu. A sneg se sav otopio, sa tim toplim suncem; para je počela da izlazi iz moje majice. Samo za trenutak, ili dva, razlika. I ja sam počeo da idem dole niz planinu. I kada sam ja učinio, rekao sam . . .

Ja sam čuo Glas da kaže, "Zašto ne hodaš sa Mnom?"

151 Ja sam rekao, "Gospode, to je najveća privilegija koju sam ikada imao!" Ja sam se okrenuo i krenuo nazad kroz velike jelenske staze, dole kroz tu netaknutu šumu.

152 I ja sam pomislio, "Dakle, ja ću ići dole tim putem gde ja uvek pozdravljam Medu, moju ženu." I ja sam išao napred, odprilike oko pola sata, četrdesetpet minuta, kasnije. Sneg se skroz istopio i nestao.

153 I ja sam počeo da mislim, "Pitam se, zašto mi nikada nije rekla ništa u vezi sa odlaženjem." Ja sam rekao, "Sećam se kada sam je prvi put doveo gore ovde i podigao je preko tih panjeva, gde smo se mi oženili." Ja sam rekao, "Sada je ona seda."

154 Ja sam otišao, "Uhm!" Seda brada preko moga lica, crne i sede pomešane zajedno. Ja sam pomislio, "Bill-i, nije ti još mnogo vremena preostalo. Ti postaješ star."

155 I ja sam počeo da se krećem dalje. I ja sam pogledao gore, izgledalo je da sam je mogao videti da stoji tamo ispred mene, sa njenim ispruženim rukama, još uvek crnokosa.

156 Ja sam držao svoju glavu pognutu. Ja sam išao gore na jedno malo mesto gde su drhtave jasike, i tamo je jedan mali zavoj u . . . Ja sam upravo naslonio svoju glavu naspram grane, na *ovaj* način. I ja sam stajao tamo, plaćući, i ja sam mogao čuti da nešto ide, "Tap, tap, tap." I ja sam pogledao dole; to je bila voda izlazeći iz mojih očiju, kroz moju bradu, padajući po tim suvim listovima; gde, je otprilike pre trideset minuta ranije, bilo nekoliko santimetara snega, i oluja.

157 Kada sam ja sišao dole sa planine, četiri dana kasnije; niti jedan oblačak na nebu, posle četiri dana kasnije. Ja sam ušao unutra, i rekao čoveku na benzinskoj pumpi, "Da li . . . nije li prilično suvo?"

158 "Da." Rekao je, "Znate li, vrlo čudna stvar, predvideli su oluju prethodnih dana, i, znate, to je odjednom prestalo."

159 I onda sam ja dolazio dole do granice sa Novim Meksikom, vraćajući se nazad u Arizonu. I ja sam rekao Biliju, mom sinu, rekao sam, "Idemo ovamo da vidimo da li je i ovde dole tako bilo."

160 Ja sam zaustavio tamo. Bilo je to Nedeljno jutro. Uzeo sam nešto . . . Nasuo sam nešto benzina. I čovek je rekao, "Pa, bili ste u lovu?"

Ja sam rekao, "Da, gospodine."

"Je li bilo sreće?"

161 Ja sam rekao, "Da, gospodine, imali smo lepo vreme." Rekao sam, "Izgleda prilično suvo."

162 I on je rekao, "Da, bilo je užasno suvo ovuda." On je rekao, "Bio je najavljen veliki sneg prethodnih dana." I rekao je, "Znate šta, oluja je faktički i počela, i nekako ili nešto drugo ju je prekinulo." Oh, moj! Oh, moj!

163 Ja sam stajao naspram strane toga drveta. (Završavamo.) Stojeći po strani toga drveta, i suze su tekle iz mojih očiju. Ja sam pomislio, "Bože!"

164 Samo zamislite, Isti Boga koji je rekao, "Mir, smirite se," tim talasima, i vetrovi su se pokorili Njemu, On je još uvek isti Isus upravo ovde sa nama u šumama. On je još uvek Reč. Ta Reč, cela priroda se mora pokoriti Njegovoj Reči, jer je On Stvoritelj prirode.

Ja sam stajao tamo, i suze su padale niz moje obraze.

165 I u vremenu oko pet godina do sada, ja sam bio na poljima, i upravo išao po crkvama i šta god sam ja mogao. Vi svi to znate. I moje srce je gorelo. Ja sam morao ići ovamo napolje, doći u Arizona-u. I On bi mi rekao koje stvari trebam uraditi, i

ja bih išao to da radim, ali izgleda da je probuđenje završeno. I ja nisam mogao. . . čudio sam se šta se dešava. U mom srcu, ja sam se pokajao. Ja sam rekao, "Gospode, ako sam ja uradio bilo šta, reci mi; ja ću to ispraviti." Upravo je sve gorelo u meni sve vreme, upravo užasno osećanje, i ja nisam mogao imati pobedu koju sam želeo.

¹⁶⁶ Mnoge velike stvari je On učinio i pokazao, kojih ste vi svi svedoci, dolazeći ovde i govoreći vam o tome, videli smo da su novine pune sa time, i magazini, i tako dalje, u vezi sa velikim nadprirodnim stvarima koje su bile viđene i učinjene.

¹⁶⁷ Ali je moje srce još uvek bilo teško. I ja sam se oslanjao na žbun, upravo na *ovaj* način. I ja sam mislio, "Taj veliki Bog Neba. To toplo sunce koje sija na mene, nigde ni oblaka, i pre nekoliko trenutaka Ti si upravo-Ti si upravo opovrgao ljudske reči. Priroda je to učinila. Kako bi to moglo biti učinjeno, Gospode? Isus Hrist je isti juče, danas, i zauvek. To je bila Njegova Reč koju si mi samo Ti dao da izgovorim." Ja sam pomislio, "Oče, kako sam ti ja zahvalan!"

¹⁶⁸ Ja sam čuo da nešto dolazi. . . [Brat Branham tapka dva puta po propovedaonici-Izdavač.] I ja sam pogledao; stojeći ispred mene su bila dva, tri jelena, i oni su gledali na mene. Sada, ti jeleni su bili previše odstreljivani, zadnje nedelje, i tamo je bilo lovaca. A ovde ja sam bio obučen u crveno; svako zna [Brat Branham pucketa prstima] da oni tako brzo pobegnu. Ali oni su gledali u mene.

¹⁶⁹ I, jesti srnetinu, ne može od toga biti ništa bolje. To je bila velika belorepa srna, dva velika poodrasla mladunčeta. I ja sam mislio, "To je baš tačno! Nama su potrebna tri jelena."

¹⁷⁰ Nešto je reklo, "Znaš, Gospod ti ih je dao u ruke."

¹⁷¹ Ali kada sam ja bio sa ljudima iz Full Gospel Business Men, Bratom Klajton, otprilike godinu dana ranije, on je išao sa nama kada sam ja ulovio tu veliku rekordnu ribu. Te godine, za čoveka, ustrelio sam devetnaest grla jelena. I ja. . . taj. . .

¹⁷² Ponekad, biznismeni. . . Oprostite na ovome, moja braćo. Neki od njih su lekari, i, znate već, oni ne mogu hodati; i debeli su, znate već, i mnogi navale samo na sto. Oni kažu, "Billy, nabavi mi jednu od dve tri godine starosti. Nabavi mi plavu kravu. Ja želim zeca. Donesi mi čistog vrata." Dakle, ja sam upravo imao jubilej tamo napolje, pucajući, skidajući jelene i ostale stvari.

¹⁷³ Ali Gospod mi je rekao da to ne činim. I ja sam obećao Njemu, u toj oluji tamo preko u Koloradu, ne. . . godine pre toga. Ja sam rekao, "Gospode, ja ću voditi ljude na takmičenja, ali nema više takmičarskog ubijanja za ljude." Ne. Ne osim ako to ne bi bilo hitno ili ako bi moralo to tako biti.

174 I ako se vi sećate, dečaci, jednu noć ranije smo mi otišli. Siroti mali stari brat tamo dole, nije dobio srnu. Koje je njegovo ime? Palmer, došao je do mene, i gurnuo deset dolara desetka u moje ruke. On je rekao, "Brate Branhame, ovo je moj desetak, stavi to u crkvu." On je rekao, "Hoćeš li mi nabaviti srnu?" Oh! ja . . .

175 [Prazno mesto na traci-Izdavač.] . . . stajale su ove tri srne, i ja sam imao ovu moju pušku na ramenu. Ja sam samo nagnuo moje rame ovako. Ja sam pomislio, "One ne mogu pobeći od mene. One su tačno ovde." Ja sam bio stvarno brz sa puškom. "Ja ih mogu imati sve tri pre nego li se i okrenu." Vidite? I ja sam uzeo pušku. Ja sam mislio, "One su tačno, ovde." Ja sam upravo svukao pušku. . .

176 Onda sam se setio obećanja. Ja sam rekao, "Ja ne mogu to učiniti. Ja ne mogu to učiniti." Rekao sam, "Ja sam se setio jednom da je čovek rekao drugom, 'Bog je stavio Joava u tvoje ruke, ustvari Saula,' Joav je rekao Davidu. David je rekao, 'Bože sačuvaj da ja i dotaknem Njegovog pomazanika.' To je bilo moje obećanje, da ja to neću učiniti."

177 Ja sam pomislio, "One su tačno na vrhu ovog brda. Ja ih mogu skotrljati pravo tamo; mi ih možemo lako pokupiti. Tri fine srne stojeći tamo!"

Ja sam rekao, "Ne, ja to ne mogu učiniti."

178 I ovde oni dolaze, dvoje mladih, dvoje poodraslih, mužjak i ženka, i majka srna. I oni su došli, hodajući, gledajući okolo, dva velika debeljuškasta drugara.

179 I ja sam stajao tamo malo. I pomislio sam, "To je neobično, za srnu, a ja sa tim crvenilom na sebi." Ja sam pomislio, "Ja ću ih poplašiti."

180 Ja sam rekao, "Vi ste u mojim rukama! Vi ne bi ste mogli pobeći i da to želite, ali ja vas neću povrediti. Idite dalje!" Oni su samo pogledali jedni na druge, i oni su nastavili dolaziti. I oni su dospeli zaista blizu meni, gledajući na mene.

181 Dakle, ja sam spustio pušku dole na zemlju. Ja sam rekao, "Majko, uzmi svoju decu i idi u šumu. Ja sam ovde i uživam u Prisutnosti Božijoj. Ja sam obećao da neću radi takmičenja ubijati za druge ljude." Rekao sam, "Sada ti uzmi svoju decu i idi u šume. Ja volim te šume, takođe. Idite napolje!"

182 Ona me je pogledala. I oboje njih su gledali okolo, sve troje. Onda su se oni okrenuli i udaljili se, i onda se vratili nazad ponovo.

183 I ja sam rekao, "Ja vas neću povrediti." Ja sam rekao, "Idite dalje u šume. Vi ste u mojim rukama. Vi ne biste mogli pobeći. Ali," Rekao sam, "Ja sam bio u Božijim rukama, i ja

nisam mogao pobeći, takođe. On me je poštedeo. Ja sam Mu obećao. Ja poštedujem vas. Idite dalje, dobro se provedite, uživajte u tim šumama. Ja volim to isto. Vi idite dalje!”

184 Oni su stajali tamo još malo, i došli toliko blizu da bi skoro mogli jesti iz mojih ruku; okrenuli se okolo i svi gledali na mene, ovako, i udaljili se. Stali i gledali ponovo nazad, i otišli pravo u šumu. I ja sam stojao tamo. Pomislio sam, “To je neobično, za jelena. Pitao sam se da li je to zato što je Gospod Isus ovde, Njegovo Prisustvo?”

185 I upravo onda mi je Glas progovorio, rekao je, “Setio si se svoga obećanja, nisi li?” Ja sam znao da je to bio On.

Ja sam rekao, “Da, Gospode.”

186 On je rekao, “Tako se i Ja sećam Mojih. Ja te nikada neću napustiti. Ja te nikada neću zaboraviti.”

187 To breme se podiglo. Hrišćanski prijatelji, i to se nije vratilo više. To je bilo zadnjeg Oktobra. Ja sam postao drugačija osoba.

188 Održite svoja obećanja Bogu. Šta god da kažete Bogu, vi to verujte. Odvojte sebe od ma čega što je suprotno Njegovoj Reči. Bog će čuti i odgovoriti na molitvu.

Pognimo svoje glave za trenutak.

189 Da li ste vi spremni da se odvojite, večeras, od sve nevere, da čujete Reč Gospodnju? Ako ćete vi to učiniti, i verovati da je On isti juče, danas, i zauvek! Ove stvari, koje je On obećao da će činiti, mi vidimo da On to čini. Hoćete li vi podići vaše ruke i kazati, “Bože, ja ću obećati Tebi večeras. Ja verujem sve što si Ti obećao. Ja verujem svaku Reč; da je ja nikada više neću sumnjati?”

190 Naš Nebeski Oče, Ti znaš da je ta priča istinita. To je bilo četvrti put. I onda taj peti put, je bilo sa mojom vlastitom dragocenom ženom, kada si Ti . . . Prošle nedelje, kada je taj lekar napisao izjavu, da je taj veliki tumor nestao pre nego su je njegove ruke dotakle; baš prema tome kako je bilo rečeno.

191 Sada, Oče, ja se molim da Ti pomogneš ovim ljudima. Ja shvaćam da ja postajem star. Ja znam da ja moram otići uskoro. I ja se molim, Gospode, daj da budem iskren i ozbiljan sa mojom braćom, da budem iskren i ozbiljan sa Tvojim ljudima. Ako ja ne bih mogao biti sa njima, onda ja ne verujem da bih mogao biti sa Tobom, Gospode, jer ja želim da nosim svedočanstvo o Tebi. I ja se molim da Ti dopustiš da Reč tako živi u nama, večeras, da Ti svima nama daš vere. I pomoću ovog malog dara koji . . .

192 Ljudi ponekad misle da je dar nešto što vi stavljate u vaše ruke, i izlazite napolje i prosecate vaš put. Dar nije to, Oče. Mogu li oni razumeti da je dar skloniti sebe sa puta, tako da Sveti Duh može činiti ono što On želi činiti.

¹⁹³ Gospode, neka bi se mi uklonili sada sa puta, i neka veliki Sveti Duh dođe i deluje kroz nas. I možemo li mi videti, večeras, obećanje Isusa Hrista, da...na Ono koje sam ja posebno ukazao večeras, Gospode, na, na Ono gde je Bog došao dole pred Abrahama, objavljen u telu, i znajući tajne srca, To je bio Bog. I kada je On postao telo i nastanio se među nama, On je znao tajne srca. I Biblija kaže da, "Reč Božija je rasuđivač misli koje su u srcu." To je kako su učenici znali da je On bio Bog.

¹⁹⁴ Sada, Oče, hoćeš li doći večeras i da naša skromna ponizna zajednica bude posvećena Tebi, da bi Ti prouzrokovao da mi verujemo, da bi Tvoj Duh mogao Sebe učiniti znanim među nama večeras, da si Ti još uvek Reč. Onda ćemo mi odvojiti sebe od sve nevere i slediti Tebe. U Isusovo Ime, možeš li Ti nama govoriti. Amen.

[Neko daje opomenu pouke-Izdavač.]

¹⁹⁵ Veliki Bože Neba, budi milostiv prema nama. Pomozi nam, O, Gospode, da se pokorimo Tvojim Zapovestima. I iskoristi nas na Tvoju čast. I mi Ti zahvaljujemo na ovim rečima ohrabrenja. Sada neka se Sveti Duh pokrene kroz nas i potvrdi ove reči. U Ime Isusa Hrista. Amen.

¹⁹⁶ Imajte veru u Boga. Nemojte sumnjati. Budite hrabri. Vreme Njegovog Dolaska je na dohvat ruke.

¹⁹⁷ Sada, večeras, mi imamo grupu sa molitvenim karticama. Koliko vas ovde ima molitvene kartice, podignite vaše ruke. Bilo bi to teško za mene da prođem kroz tu grupu sa rasuđivanjem, ako bi to Gospd dao. Ali dopustite mi da uzmem samo trenutak i kažem ovo, koliko od vas ovde nema molitvenu karticu, i vi se molite da vas Bog isceli? Sada neka Gospod Bog pomogne svakome od vas.

¹⁹⁸ Ja sam vaš brat. Isus je vaš Spasitelj. Bog je naš Otac. Mi smo ljudi. Mi nismo od ovoga sveta, kada smo mi rođeni od Boga, mi smo Odozgo. Sada, pre nego što ćemo imati molitveni red, da se molimo za bolesne. . . I ovde je jedan čovek večeras na bini, koji se moli za bolesne, takođe, i propovednici tamo napolju koji se mole za bolesne. Ja ne želim da ostavim utisak da sam ja jedini koji se molim za bolesne. Vidite? Bog ne. . . On ne mora da koristi mene. On može-On može upravo koristiti vas ili ma koga. Stvar je u tome, da se veruje da ono što je On rekao je Istina.

¹⁹⁹ Ali sada, kao što sam rekao u potvrđenju onoga što je bilo rečeno, pogrimo naše glave samo za trenutak. Vi koji se molite, i bolesni ste a nemate molitvene karte, vi se molite i recite nešto poput ovoga: "Gospode Isuse, ja znam da Biblija kaže da će molitva vere spasiti bolesne; Bog će ga podignuti. I takođe je rečeno da je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek."

200 Ako je On isti, pa, onda On će morati isto da deluje, da učini isto. I onda ponovo, ta Biblija je rekla da je Reč Božija bila oštريا nego li dvosekli mač, i rasuđivala misli koje su u srcu. Mi znamo da kada je Reč bila načinjena telom, u Osobi Isusa Hrista, Sina Božijeg, to je tačno ono što je Bog činio kroz Njegovog Sina. Isus je rekao, u Svetom Jovanu 14, “Dela koja Ja činim čini ćete i vi takođe, čak i veća i više, jer Ja idem ka Svome Ocu.”

201 I sada Biblija kaže, takođe, u Knjizi Jevrejima, da je On sada Prvosveštenik. Da li mi svi to verujemo? Svakako. “On je Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti.” Sada, “On jeste.” Ne da sam *ja*; On je. Nije ni jedan čovek. “On je sada Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti.”

202 Sada, ako vi to osećate i spremni ste da iskoračite i oslobodite se, od sve vaše nevere, i govoreći, “Dopusti mi da Te dotaknem, veliki Prvosvešteniče!” Sada, ako je On Visoki Sveštenik, i isti juče, danas, i zauvek, On će delovati kao što je On delovao i onda, zato što je On isti.

203 Jedna žena Ga je dotakla kada je On bio ovde na zemlji, vidljivo, sa njenim rukama. On je osetio dodir, i okrenuo se okolo i pitao, “Ko Me se dotakao?” I svi oni su to poricali. Ali On je rasudio pomisli, i On je pronašao ženu, rekavši joj šta nije u redu sa njom, i njena vera ju je iscelila.

204 Sada, On je isti juče, danas, i zauvek. Možda ta žena nije imala molitvenu karticu, ali ona je imala vere. I to je sve što je neophodno. Imajte veru. Dotaknite velikog Lekara. I pomoću Božanskog dara, ako ja samo budem mogao da se sklonim sa puta, neka Sveti Duh kaže šta On želi da učini, i učini što On želi da učini. To je dar, a ne samo maštarenje. Ako je to maštarenje, to neće delovati. Ako je to stvarno, to će delovati. To je ono što je Isus rekao, “To nisam Ja koji činim ta dela, to je Moj Otac koji prebiva u Meni.” Tako, to ne mogu biti ja. On je bio Sin Božiji; ja sam grešnik, spašen Njegovom milošću.

205 Samo verujte. Nemojte se naprezati. Samo verujte, i recite, “Gospode Isuse, dopusti mi da dodirnem Tvoje haljine.” Samo se molite jednostavno. Samo se nastavite moliti. Ostanite svi gde jeste, samo se molite i verujte. [Brat Branham pauzira-Izdavač.]

206 Samo verujte i ne budite u žurbi. Nemojte pokušati da se naprezete. Samo verujte. Sada da li svi verujete? Možete li verovati? Samo zaboravite svu prošlost. Mislite da je Isus ovo obećao. Ja znam da je to neobično, ali je Isus to obećao. [Brat Branham pauzira-Izdavač.]

207 Sada, ako vi hoćete, budite u poštovanju samo za trenutak, zatim ćemo mi otpočeti sa molitvenom linijom. Ja ne kažem da će On ovo učiniti. On može. Ali milošću Božijom, ja-ja sam oslobođen od, ja mislim, od mog vlastitog razmišljanja. Neka On. . .

208 Sada vi, ako se osećate da bi podigli vaše ruke i upravo pogledali u ovom pravcu, i bili u molitvi. Kao što su Petar i Jovan rekli, "Pogledaj na mene," ne, "pogledaj na nas," ustvari, nije značilo. . . Upravo da bi se obratila pažnja na ono što su oni govorili.

209 Sada vi ste publika. Teško da ima nekoga koga bih ja poznavao, osim tih Martinovih dečaka koji sede ovde. I ja mislim da je to Brat Daulton koji sedi dole, ja nisam siguran, sa vašim sunčanim naočarima. Ja ću pokušati da ih sve prođem tamo, ljude koje ja ne poznajem.

210 Dakle, sada neka Isus Hrist dođe u Njegovoj sili, da bi vi mogli videti da je to obećanje za ovaj dan, taj deo Pisma koji je predviđen za ovaj dan, čak i prema Malahiji 4, to se mora ispuniti. Nešto mora to obaviti. Bog je to obećao.

211 Ovde se nalazi jedna dama koja sedi tu. Ona sutra treba da ide u bolnicu. Ona je imala nesreću, saobraćajnu nesreću. Ona se povredila, zadobila je unutrašnje povrede, i povredu ruke. Vi nemate. . . Damo imate li vi molitvenu kartu? Nemate je. Jesam li ja za vas potpuni stranac? Ja vas ne poznajem. Mi ne poznajemo jedno drugo. [Setra kaže, "Ne, gospodine. Čula sam vas kako propovedate."-Izdavač.] Gospodo? [Čula sam vas kako propovedate."] Samo ste me čuli kako propovedam, ali vi znate da ja ne znam ništa o vama. Jesu li te stvari istina? Ako jesu, podigniti vašu ruku. Bog vas blagoslovio. U redu, gosp. Imajte veru, vi nećete morati da idete. Vaše nevolje su prošle.

Koga se ona dotakla?

212 Tamo je jedan čovek koji sedi upravo iza nje. Zar ne možete videti to Svetlo? Pogledajte to Svetlo ćilibarne boje kako se kreće. To je čovek koji sedi tačno iza nje. On se moli u vezi sa nečim; to je brat koji je u bolnici. Da li verujete da će Bog iscelite vašeg brata, vratiti ga nazad u normalni um i sve ostalo, učiniti ga zdravim? Da li verujete to? Ja sam za vas stranac. Je li to tačno? To je sta-. . . Verujem! U redu, vi možete imati. . .

Koga se on dotakao?

213 Ovde je dama, pravo nazad iza toga, sedi ovde nazad. Ona je. . . Vidite li to Svetlo, može te li Ga videti? Pogledajte *ovde*. Pogledajte, svi pogledajte, vidite li pravo *ovde*, poput Kruga ćilibarnog izgleda. Tačno ispod Toga je dama. Ona je ovde, i ona se moli za nekoga. To su dva deteta, unuka, pra-unuka. Dama nije odavde. Ona je iz California-e, i ona je došla ovamo za molitvu molbe.

214 Takođe, nalazi se neko sa njom. To je njena sestra. Ona sedi tačno ovde nazad, u toj crvenoj haljini. Ona ima epilepsiju. To je istina. Ona je iz California-e, i vi ste je povelili sa sobom. Vaše ime je Marija. Vi verujete celim vašim srcem. Jesu li te stvari

istininite? Mahnite rukom ako su istininite. Da li verujete sa celim vašim srcem? [Sestra kaže, "Da."-Izdavač.] Onda vi možete imati ono što ste molili. Sada, svako želi da pita ljude da li ih ja poznajem... Da li vi imate molitvenu karticu, damo? Nemate je? Vama ona nije ni potrebna.

²¹⁵ Ovde, ovde je čovek koji sedi pravo ovde nazad, gleda na mene, na kraju linije. On ima nevolje sa njegovim kolenima. Ako će on verovati da će Bog izlečiti njegova kolena, on može imati ono za čega se moli. Da li vi to verujete? U redu vaši problemi sa kolenima su okončani, gospodine. Imate li vi molitvenu karticu? Vi nemate molitvenu karticu? Vama ona nije ni potrebna.

Sada, "Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek!"

²¹⁶ Jedna dama sedi ovde, ima ženske probleme. Da li vi verujete? Da, ta dama... Oh, moj, ona će to propustiti. Ima crveni kaput. Njeno ima je Gospođa Dejli. Verujte sa celim vašim srcem. Gospod Isus Hrist čini vas zdravim, Gospođu Dejli.

²¹⁷ Pitajte da li ja poznajem tu damu. Ja je nikada nisam video u mom životu. Nebeski Otac to zna.

Vi kažete, "Zašto je vi zovete, po njenom imenu."

²¹⁸ Pa, Isus je rekao, "Tvoje je ime Simon. Ti si Jonin sin." Je li to tačno? Sada, nije li to On, taj isti juče, danas, i zauvek? [Zajednica kaže, "Amen."-Izdavač.] Da li verujete da je to istina? Sada, šta je Isus rekao? To će se desiti.

²¹⁹ I, setite se, to je bio zadnji znak koji je bio dan toj izabranoj Crkvi, Abrahamu i njegovoj grupi, pre nego što se obećani sin pojavio. Nije li to tačno? Bog je davao Abrahamu znakove celim putem, a takođe je On i Crkvi. Ali kada je Anđeo Gospodnji došao dole i to učinio, On je uništio neverujuće Pagane; i očekivani sin, koji je bio očekivan, se pojavio, Isak.

²²⁰ Ova služba će se uskoro završiti, i očekivani sin će se pojaviti, On sam. Crkva je došla od opravdanja, kroz Luterane; posvećenja, kroz Veslijevce; u krštenje Svetim Duhom, kroz Pentekostalce; i sada se okončava u službi Kruničnog Kamena, tipizirajući sve vreme pravo u to Savršenstvo; senke negativna su postale pozitiv, onda će Isus doći da uzme Njegovu Crkvu, jednog dana, one koji veruju.

²²¹ Odvojte se od nevere, i verujte, večeras. Hoćete li to učiniti? [Zajednica kaže, "Amen."-Izdavač.]

²²² Neka oni koji imaju molitvene kartice sada, počnu... Ja verujem da sam se molio do dvadesetpete, sinoć. Je li to tačno? Ja misli da je ta bila izvučena, pod brojem jedan, dvadesetpet. Sada dvadesetšest, dvadesetsedam, dvadesetosam, trideset, poredajte se *ovde* preko. Sa molitvenom karticom broj jedan, poredajte se na ovoj strani ovde preko. Hoćete li to učiniti sada?

223 Sada, mi imamo molitveni red bez molitvenih kartica. Tako ti ljudi kažu da sam ja čitao ono što je bilo na molitvenim karticama, tamo je bilo. . . Ti ljudi nisu imali molitvene kartice. Oni su ljudi samo postavljeni tamo, i sada to ide dalje. Koliko je od vas videlo da se to dešavalo i po pola sata, ili više, na taj način, vidite, i stvari su se dešavale! Ali, vidite li, mi moramo sačuvati malo snage. Ja imam četrdeset i nešto skupova pred sobom, dole po Jugu.

224 I sada pokrenite se preko *ovamo*, vi sa vašim molitvenim karticama, premestite se ovamo na ovu stranu. Svi sa molitvenom karticom A, dođite preko na *ovu* stranu ovde preko, molitvene kartice A.

225 Sada, mi ostali, hajde da pevamo Bogu, *Samo Veruj*. Hoćete li to učiniti? Svi mi zajedno.

Samo. . . (To je sve. Samo verovati šta?

Verovati Njegovu Reč) . . . samo veruj,

Sve stvari su moguće, samo veruj;

Samo veruj. . .

Gospod. . . Gospod. . .

226 [Brat Branham govori nešto nekome na platformi-Izdavač.]: Možda ako ja budem sišao tamo dole, možda će biti bolje? Možemo li mi ići tamo dole, da se molimo za bolesne? Idemo *ovde* dole, da se molimo za bolesne? Izgleda da mi možemo.

227 Koliko vas je zainteresovanih za ozdravljenje ovih ljudi? Sada, vidimo, isceljenje pripada Bogu. Je li to tačno? Sada, ako bi Isus stajao ovde večeras, sa tim odelom koje mi je On dao, i nosio to odelo, On sam, to. . .

Ako bi vi rekli, "Gospode, hoćeš li me Ti isceliti."

228 On bi rekao, "Ja sam to već učinio." "On je bio povređen zbog naših prestupa; sa Njegovim ranama mi se iscelismo." Je li to tačno? Vidite, On je to već učinio; to je u prošlosti.

229 Vi kažete, "Gospode, spasi me." On je već to učinio. Bez obzira koliko vi plaćete, ili se molite, i udarate po klupi, to vas neće spasiti dok vi ne počnete verovati i prihvatite ono što je On za vas učinio. Nije li to tačno?

230 Isto je i ovo. Ja ne iscelujem ljude. Ja ne mogu isceliti ljude. Ali šta bi On učinio, ako je On isti juče, danas, i zauvek? On bi činio upravo ono što je On činio sada, jer to je ono što je On obećao za danas. Koliko od vas zna da je to ono što je On obećao? [Zajednica kaže, "Amen."-Izdavač.] On je to obećao. Da, gospodine. On je to obećao, u celom Pismu. Vi ste svi dobili trake, *Sedam Crkvenih Doba*, i te stvari, i videli ste te stvari dokazane po Pismu, to je tačno.

²³¹ Sada, vi koji stojite u ovoj molitvenoj liniji, koji ste došli dole u tu liniju za rasuđivanja srca. Isus je video jednu viziju, i On je rekao, "Osetio sam da je sila izašla iz Mene." To je snaga. Je li to tačno? U vizijama, vi ste u drugom svetlu. Sada, On je ovde. To je On koga ste vi dotakli. Vidite? Sada, to samo identifikuje da je On ovde sa nama.

²³² Sada, koliko će od vas verovati, ako ćemo mi samo proći kroz molitvenu liniju, i dopustiti mi da se molim i položim svoje ruke na vas, i vi ćete se vratiti na vaša sedišta? Da li verujete da ako se ja budem ovde molio za vas, i zatim položio ruke na vas, da će svaki od vas ozdraviti?

²³³ Da li verujete da je to bio Sveti Duh ovde? On upravo može nastaviti raditi to. Ako vi želite da napustite tu liniju, i da upravo nastavite za još nečim više, pa zašto, mi ćemo učiniti to. Vidite, to je ono, Sveti Duh je ovde. Vidite? To nije . . . To zavisi od-od vašeg mišljenja, ako to učini da vi više verujete.

²³⁴ Ali mnogi ljudi su bili učeni, "Polagati ruke na njih." Biblija je rekla, "On je poslao Njegovu Reč i iscelio ih." Dakle, to je ono što je On uradio upravo sada, potvrdio Njegovu Reč, poslao je To vama, potvrdio To, i To ih je iscelilo. Pagani su rekli . . .

Jevrej je rekao, "Dođi, položi ruke na moju kćer, i ona će živeti."

²³⁵ Rimljanin je rekao, "Ja nisam dostojan da Ti dođeš pod moj krov. Samo reci Reč!" Uh-huh. To je ono na šta ja pokušavam da vas navedem da verujete, vidite li.

²³⁶ Ali ako vi želite da se moli za vas, i da se ruke polažu na vas, sada ja želim da se svaki od vas pridruži meni u molitvi dok se mi molimo za ljude.

Pognimo naše glave.

²³⁷ Gospode Isuse, ja se molim za ljude sada. Oni su svesni da Ti stojiš ovde. Oni znaju da si Ti usred naroda. I kada ovi ljudi prođu preko te bine večeras, neka oni ne dolaze meni, Tvome slugi, ili drugim Tvojim slugama koji sede ovde. Mogu li oni shvatiti da oni dolaze ka hramu živoga Boga, da oni dolaze pod obećanje koje je Bog rekao, "Ovi znaci će pratiti one koji budu verovali. Kada oni budu polagali svoje ruke na bolesne, oni će ozdravljati." On je to obećao. On je obećao da svaki čovek koji bude verovao će biti spašen, i da će svaki čovek koji veruje da će dobiti spasenje. Svako ko veruje u iscelenje će biti isceljen. Oče, pomози našoj neveri sada.

²³⁸ Ti si identifikovao Sebe ovde večeras, po Pismu, da bi nam pokazao da si Ti ovde. Sada, neka se desi da svaka osoba koja dolazi preko ove bine, ili u ovoj publici, neka tamo ne bude slabšaše osobe kada se ova služba svrši. Neke veliki Sveti Duh dođe među Njegove ljude i pomaže nas, svakoga, Gospode, sve

ove propovednike, sve ove Tvoje sluge koje sede ovde, na stotine njih. Oče, ja se molim da svaka naša molitva ide ka Tebi dok smo mi u Božanskoj Prisutnosti Tvoga Bića. I neka ovi ljudi razumeju, dokle oni prolaze po ovoj bini, da je večeras veće njihovog isceljenja, ako oni to mogu verovati.

²³⁹ Sada, ja želim da svaki od vas nastavi sa molitvom dok ljudi prolaze, i ja ću polagati ruke na svakoga za njihovo isceljenje.

²⁴⁰ Dođite, gospodine. Ja se molim za ovo, moj brate. U Ime Isusa Hrista, budi isceljen.

²⁴¹ Ja se molim za ovo, moj brate. U Ime Isusa Hrista, budi isceljen.

²⁴² Ja se molim za moju sestru, u Ime Isusa Hrista, za njeno isceljenje. Amen.

²⁴³ Ja se molim za moju sestru, u Ime Isusa Hrista, za njeno isceljenje.

Ja se molim za moju sestru, u Isusovo Ime, za njeno isceljenje.

Ja se molim za moju sestru, u Isusovo Ime, za njeno isceljenje.

²⁴⁴ Ja se moli za moga brata, u Ime Isusa Hrista, za njegovo isceljenje.

²⁴⁵ Ja se molim za moju sestru, u Ime Isusa Hrista, za njeno isceljenje.

²⁴⁶ Ja se molim za moga brata, u Ime Isusa Hrista, za njegovo isceljenje.

Ja se molim za moga brata, u Isusovo Ime, da ga Ti isceliš.

²⁴⁷ Ja polažem ruke na moga brata, u Ime Isusa Hrista, za njegovo isceljenje.

²⁴⁸ Ja polažem ruke na ovoga brata, u Isusovo Ime, za njegovo isceljenje.

²⁴⁹ Sa mojim rukama položenim na ovog brata, ja molim za njegovo isceljenje, u Isusovo Ime, dok je on sada u Božanskoj Prisutnosti ovde sada pod Tvojim pomazanjem.

²⁵⁰ Isceli ovu, moju sestru, Oče, ja se molim, u Ime Isusa Hrista. [Sestra kaže, "Hvala Ti, Isuse."-Izdavač.]

²⁵¹ [Prazno mesto na traci-Izdavač.] . . .Ime Isusa Hrista, neka on bude isceljen.

²⁵² Kao i, na moga brata ovde, Oče, ja polažem moje ruke. U Isusovo Ime, neka On bude isceljen.

²⁵³ Oče, Bože, u Ime Isusa Hrista, ja polažem ruke na moju sestru. Neka ona bude isceljena, u Ime Gospoda Isusa.

²⁵⁴ Naš Oče, ja polažem ruke na ovog brata, i molim za njegovo isceljenje, u Isusovo Ime. Amen.

255 U Ime Isusa Hrista, ja polažem ruke na mog brata, i molim za njegovo isceljenje, za slavu Božiju. Amen.

256 Naš Nebeski Oče, ja polažem ruke na moga brata, i ja molim za njegovo isceljenje. Povezujem moju molitvu, Gospode, sa njegovom molitvom, i molitvom crkve koju si Ti sakupio večeras. Moje ruke su na njemu, identifikujući moju veru u Sina Božijeg, ja molim za njegovo isceljenje. Amen.

257 Sada mi imamao slučaj u invalidskim kolicima ovde za molitvu. [Prazno mesto na traci-Izdavač.]

258 Isus je rekao jednom, "Znate li šta sam vam Ja učinio?" Ja sam učinio samo ono što je Bog zapovedio da bude urađeno.

259 Sada hajde da se molimo zajedno, svaki pojedini. Kao što ste stavili vaš um na Boga, držite se vaše molitve. Setite se, verujte sada, verujte sa nama. Svaki pojedini koji je ovde, koji je bolestan, i možda niste imali molitvene kartice. . .

260 Sada, mi ćemo deliti ponovo molitvene kartice, sutra uveče, u šest i trideset ili sedam sati, otprilike onda, šest i trideset ili sedam, tako da ćemo mi imati molitveni red ponovo sutra uveče. Meni je žao da sam vas držao do malo kasnije večeras, na račun molitvenog reda. Neka vas Bog blagoslovi.

Pognimo naše glave ponovo.

261 Dok se mi molimo, Oče, mi opraštamo svaki ljudski greh protiv nas. Ako je nađeno ma šta u nama, što se Tebi ne sviđa, oprostite nam, Gospode. Jer, nama je rečeno da treba da budemo "pisane poslanice od Boga, čitanih od svih ljudi." I kao što smo se mi pokorili Tvojim Zapovestima, videći Tvoje Prisustvo identifikujući Sebe sa nama; ljudi su se popeli na ovu binu, ispovedajući njihovu veru. Mi smo položili svoje ruke na njih, Oče. Ne samo kao jedan od nas, već svi mi zajedno, u molitvi, mi smo položili naše ruke na njih, verujući da ćeš Ti izlečiti njihova tela.


262 Ti si rekao, kada si Ti bio ovde na zemlji, "ako budete tražili od Oca bilo šta u Moje Ime, Ja ću to učiniti." Isus. . . Sine Božiji, to je bilo Tvoje obećanje, Gospode.

263 I Onaj koji je načinio obećanje je identifikovao Sebe ovde večeras da ispuni Njegovo obećanje. Tako to-to je bilo izloženo, Tvoje Zapovesti, polaganja ruku na bolesne. Sada, neka to bude učinjeno. To je bilo pisano, neka to bude učinjeno. Neka se sila Isusa Hrista probije večeras, i odvoji svaku osobu koja je ovde, od ma koje nevere, i neka Prisustvo Isusa Hrista, te Reči, Koji zna misli srca, neka To bude superiorno u svakom srcu večeras.

264 I mi ukoravamo Satanu i sve njegove sile tame, sve njegove sile nevere. Duh Božiji je podigao standard nasuprot tebe, Satano. Ti si poraženo biće. Isus Hrist te je porazio na Golgoti.

265 On je uskrsnuo, trećeg dana, pobedio je smrt, pakao, i grob. On se uzneo u Visine i dao darove ljudima. On je ovde u Osobi

večeras. On je rekao, “Još malo i svet Me više neće videti; ali vi ćete Me videti, jer Ja ću biti sa vama, čak i u vama, do svršetka sveta.” Mi smo videli Njegovu Prisutnost ovde večeras, ispunjavajući Njegovu Reč. Pomoću vere mi verujemo da će svaka bolesna osoba koja je ovde biti isceljena, za slavu Božiju, u Ime Isusa Hrista.

²⁶⁶ I ljudi su rekli, “Amen.” [Zajednica kaže, Amen.”-Izdavač.]
Bog vas blagoslovio. Nazad ka bratu. 

Božija Reč Poziva Na Potpuno Odvajanje Od Nevere, Vol. 2 No. 3
(God's Word Calls For A Total Separation
From Unbelief, Vol. 3 No. 20)

Ova poruka Brata William Marrian Branham-a je propovedana u originalu na Engleskom u Subotu uveče, 21, Januara 1964, u Ramada Inn u Phoenix-u, Arizona, U.S.A. i skinuta je sa magnetofonske trake i odštampana je neskrraćeno na Engleskom.

Štampano na Srbskom 1999.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org